

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Secunda, an liceat aliquam ducere de cognatione vxoris sue? Tertia,
vsq[ue] ad que[m] gradum debeat q[ui]s abstinere a [con]sanguineis suis
et vxoris sue? So. olim vsq[ue] ad vij. hodie vsq[ue] ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62466)

Causa xxxv.

Secunda pars.

Ula g a con-
sanguineorū
iunctiōnib;
sic proba-
tum est habi-
tare oportet
cīdēdū est
visq ad quem gradū a consan-

Quis ergo
doctores sine ar-
te docentes multa
scriperunt de con-
sanguinitate et af-
finitute; de quibus
commodius dice-
tur. I.e. q.v. 2 suffi-
ciet si hic soluatur
secunda questio et
tertia; que ideo li-

mul tracant, qd qdam ca. promiscue loquebant de his: vi. i.e. q. nullum, et ea. equaliter. tertie que huius quā. Etia. ha. premittit hic, et feci de eis nec solu- rem liceat.

De his ita scribit Gregorius papam in concilio Meldei.

Consigil ad. vi. cognatione nullae sua cognatiōe ducat vroē.

De affinitate sanguinatis per gradū cognationis placuit vloz ad. vii. genera- tionē obseruare, nā t hereditas resū per legales intrumē- ros definitions sancta, vloz ad septimū gradū, ptenet he- redū succelētōnē: nō em succe- derent nisi eis de ppagino cognationis deberetur.

Item Calixtus papa.

Confessio notarii qd consan- guineas ducunt vroē.

Confessiones sanguini- neorum fieri phibentur, quare: qd has diuine seculiōs phibent leges: leges ergo dñe- tine hoc agētes, z eos qui ex eis pdein, nō solum enicuit, sed etiā maledictos appellant: le- ges ergo seculiō infames tales vocant, z ab hereditate repel- lunt. Hlos hō sequentes patres nostros, infanta eos notam⁹ et infames esse cēlēm: qd infame maculis sunt aspersi, nec eos viros, nec accusations co- rū (quas leges seculiō reiūcunt) fūscipere debem⁹. Eos autem sanguineos dicim⁹ qd diuine z imperatoz ac Romanoum atq; grecor leges consanguineos appellat, et in hereditate fūscipit, nec repellere possit.

Item Fabianus papa.

Confessio in quinta generatio- copulari possunt: un. quia si fue- rint inēti, nō separantur.

De ppinquitate qd affini- tate per virum z vroē veniunt, defuncta vroē revolvit, in. v. generatione cōiungan- tur: in quarta si inēti coniugii, non separant. In tercia tñ p- pinquate nō liceat vroē altero-

guineis pprijs abstinerre opos- teat, vel si ex cognatione pro- prieros aliquā duci in vroē rem liceat.

De his ita scribit Gregorius

papa in concilio Meldei.

Consigil ad. vi. cognatione nullae sua cognatiōe ducat vroē.

De affinitate sanguinatis per gradū cognationis placuit vloz ad. vii. genera- tionē obseruare, nā t hereditas resū per legales intrumē- ros definitions sancta, vloz ad septimū gradū, ptenet he- redū succelētōnē: nō em succe- derent nisi eis de ppagino cognationis deberetur.

Item Calixtus papa.

Confessio notarii qd consan- guineas ducunt vroē.

Confessiones sanguini- neorum fieri phibentur, quare: qd has diuine seculiōs phibent leges: leges ergo dñe- tine hoc agētes, z eos qui ex eis pdein, nō solum enicuit, sed etiā maledictos appellant: le- ges ergo seculiō infames tales vocant, z ab hereditate repel- lunt. Hlos hō sequentes patres nostros, infanta eos notam⁹ et infames esse cēlēm: qd infame maculis sunt aspersi, nec eos viros, nec accusations co- rū (quas leges seculiō reiūcunt) fūscipere debem⁹. Eos autem sanguineos dicim⁹ qd diuine z imperatoz ac Romanoum atq; grecor leges consanguineos appellat, et in hereditate fūscipit, nec repellere possit.

Item Fabianus papa.

Confessio in quinta generatio- copulari possunt: un. quia si fue- rint inēti, nō separantur.

De ppinquitate qd affini- tate per virum z vroē veniunt, defuncta vroē revolvit, in. v. generatione cōiungan- tur: in quarta si inēti coniugii, non separant. In tercia tñ p- pinquate nō liceat vroē altero-

accipere post obitū ei⁹. Equali- ter viri p̄iungat in matrimonio eis que libi sanguinee sunt, z vroēs sue consanguineis post mortē suerxoris. **I**dem.

Consigil ad. vi. ppinqua sanguinis

vroē ducitē separant,

non licebit eis qd viri⁹ vi-

uitiā alias vroēs sibi in plugio

sociare, nisi ignorantia excu-

sentur.

Inde in 2cl. apōl. vermeriā,

Cito phibet ducere vroē qd

ignorante incellū committit.

Si quis cum matre et fi-

la fornicat fuerit, igno-

rante matre de filia, et filia de

matre nūc accipiat vroē-

rem, ille vero si voluerit acci-

piant maritos. Si autem hoc

sciēt ipse femme, absq; mari-

ti⁹ perperū maneant.

Item ex eodem.

Sicut homo fornicatus fue-

rit cit muliere, et frater

ei⁹ nesciens candem duxerit

vroēm: frater eo qd fratri crī-

men celauerit. vii. annos pent-

teat, z post penitentiam nubat

Wulier autē vloz ad mortem

peniteat, z fine spē cōiungij ma-

neat. De hī vero qui ligno-

ter coniungit, cetero autho-

ritates intelligē de sunt.

Item Julius papa.

Confessio in vroēs vloz in. vii. gradū

nullis ducat vroē.

Dallum in vroēs b̄ sexu-

permittimus ex ppin-

quitate sui sanguinis vel vroē-

vloz in. vii. generis gradūm

vroē ducere, vel incellū macu-

la copulari. Preterea quoq; il-

lud adiecit⁹, quontā sic ut non

licet cuiq; christiano de sua co-

sanguinitate: sic etiam nec licet

de consanguinitate vroēs sui

coniugem ducere, propter car-

nis virtutem⁹.

Item ex cōl. Agathensi.

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs nulli sunt digni-

nomine coniugij.

Affini z

Confessio in vroēs null

gothi se illis ut recordaris tuo: aliovoꝝ vt recordaris tuo: ipsi etiā angloꝝ gēt, q̄ nuper ad fidē venerat, ne a bono qđ ceperat, metuendo austeriora recederet: spāliter z non gra-
tia dedit vobis po-
tū, non cīcam,

aliovoꝝ vnde et mīhi oī ro-
mana ciuitas extitit testis. Hac ea intērōne hec
ei scripsi mandata, vt postq̄ firma radice in fide
fuerint iordan, iū infra prop̄ā cōsanguinitatem
inuēti fuerint, non separant aut infra affinitatem
lineā. I. vīcōꝝ ad septimā generationē iungant, sed
qđ adhuc illis neophyti eēstentibus, cīs pumum
illicita consentire: z eos ac exēpli instru-
re op̄. Nam iuxta ap̄lī qui ait: Lā dedit vobis
in poni, nō cīcam modo non posseris, vt p̄fici
sum est p̄pib⁹ tenēda in dulim⁹: ne bonū qđ in
firma radice plātatu erat, erueret: fed aliquantū
lum firmaret, z vīcōꝝ ad pfectiōne custodiretur.

Item obiectur illud Sablonensis concilij.
Cui quinta vel sexta generatione nullus alio-
plus copulētur coniugio.

Ontradicimus vt in quarta vel in quinta
sexta gnatōne nullus ampli⁹ coniugio
copule. Ubi autē post interdictū factū fuerit in-
ueni, sc̄pare. **D**ac auchourat dū i sexta gnatō
ne interdictū coniugii, in septima p̄miti videſ: 13
grad⁹ cognitionis r̄m quoddā parte copuratur.
Uli pāp̄ patrē in primo gradu, filios in scđo po-
nunt. Uli pumum gradū filios appellat, negatē
gradū cognitionis inter patrē et filiū esse: cu vna
caro p̄ben pater z filia. Authoritates qđ cō-
sanguinitatis copulā vīcōꝝ in septimā gradū p̄b-
en, patrē ponunt in primo gradu. Ille dō qđ vīcōꝝ
ad sextū gradū prohibet, pumum gradū filios ap-
pellant: atq̄ ita fit vi eēdem persone fini hanc di-
uerlitate inueniant in sexto vel septimo gradu.
Item illud Fabiani quo affines in quinta gene-
ratione copulari iubentur, videtur esse contraria
rum illi decreto Julii pape: Sicut non licet illi
chiliano de consanguinitate vīcōꝝ duce-
re, sic etiam nō licet de consanguinitate vīcōꝝ sue
coniugem ducere, propter carnis unitatem. Sil-
etā inueni contrariū illi ca. Sieg, nec eam quam
ex propria consanguinitate coniugem habuit. Sed illud Fabianū intelligendum est de duabus
sozoribus vel personis inter se affinitate coniunc-
tis: vt lūtī vīcōꝝ ouovum fratrum: si cōtigerit
vnā eārū alīciū matrimonio copulari: post
mortem eius vir nō poterit affinem superstitiē
in coniugem ducere, nūi in quinto gradu affi-
nitatis inuenientur, vnde in nouercam alīciū in
vīcōꝝ duxerit: post mortem eius vīcōꝝ pauc-

gn̄i ducere non poterit.

Dinc etiam idem Julianus
papa alibi ait: Relicram con-
sanguineam vīcōꝝ sue nō
aut cōsanguineam vīcōꝝ sue
sed relictam cōsanguineum
vīcōꝝ sue vīcōꝝ in quartam ge-
nerationē nullus ducat i vīcōꝝ^{rem}. Pachalit vero papa se-
cundus scribit Regino ep̄o
tertium genus affinitatis ag-
nat: cuius copula non ultra
secundum gradum inuenitur
probibita. It enim.

Dicoz cōsobrinos p̄ages
vni eidēc nūberē ne possit
Dbro diuonum conso-
bunoz coniuges quā-
uis blueris tempozbus vīo-
vnt alteram post alterius ob-
tum nūberē ipsa p̄ter autho-
ritatem canonīcā publicē ho-
nestatis iustitia contradicit: z
nō sit prudentia tua quia ita
ab vīcōꝝ sicut a vīcōꝝ cōsanguini-
tatis abstinentiam est. Illud
autem Gregorij z Julii pape
intelligit de consanguinitate
te vītī vīcōꝝ: vt post mor-
tem alīciū eōs nūlī de co-
gnatiōne defuncti sup̄stes mī-
timento copule. **D**emonstra-
tum est vīcōꝝ ad quem gradū quisq; a propria con-
sanguinitate vel cognitione suē vīcōꝝ abstinerē
debet.

Questio. iii.
Modo qđi quare vīcōꝝ ad tertii
gradū cōsanguinitatis p̄cūlio
prohibeatur. **P**oē hīc ita scribit
Brido. etymologiaz. l. i. c. vi.
Quare vīcōꝝ ad tertii gradū
cōsanguinitatis cōfueſ.
Sed cōsanguinitatis dum se
pe paulat, paginis ordinib⁹ dirigat vīcōꝝ ad vi-
timū gradū se subtraherit, z p̄pūntas esse deli-
rit, tūc pumum lex in mīmonū vīcū eā recipiet,
et qđāmō reuocabit fugēter. Iō aut vīcōꝝ ad tertii
gīatōis gradū cōsanguinitatis statuta est: vt sicut sex eārū
mūdi gnatō et hōis statū finit,
ita p̄pūntas gnatō tot gradibus
terminetur. **Q**uestio. v.
Ez gradib⁹ vīcōꝝ cōsanguinitatis
quō cōputādūt sūt P̄slo. sc̄lo.